



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1075/2025
27.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Илић, адвокат из ..., против туженог „Неретва - Комерц“ доо Београд, чији је пуномоћник Ненад Ненадовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4125/24 од 29.11.2024. године, у седници одржаној 27.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4125/24 од 29.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4125/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3203/20 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене увећане зараде по основу прековременог рада и неисплаћене увећане зараде на основу прековременог рада за период од новембра 2017. године закључно са исплатом за октобар 2020. године, исплати укупан износ од 546.204,99 динара, и то појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду штете због неискоришћеног годишњег одмора и то за 2018. годину и 2020. годину у износима наведеним у овом ставу са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да у име и за рачун тужиоца уплати доприносе за ПИО надлежном Републичком фонду за ПИО – Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање надлежном Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд, као и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање – Филијала Београд за период и на основице које представљају износи увећане зараде из става првог изреке пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 653.875,00 динара са законском затезном

каматом почев од дана извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4125/24 од 29.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом усвајањем тужбеног захтева, је накнада штете због мање исплаћене увећане зараде по основу прековременог рада и на основу неисплаћене увећане зараде по основу прековременог рада уз уплату доприноса за утужени период, као и накнада штете због неискоришћеног годишњег одмора. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.12.2020. године, а побијана вредност предмета спора износи 546.204,99 динара.

Како се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић